

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.45/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 11.11.2011. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на данашњи наставак главног претреса приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине **Веселин Мрдак,**
- окривљени **Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак и Велимир Бертић,**
- браниоци, **адв. Ивана Томовић, адв. Павле Литричин и адв. Мирослав Перковић.**

Није приступио бранилац адвокат Бјелетић Радмила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Вам није приступио бранилац? Да ли сте се чули са њом? Није нас нико обавестио, зато смо седели и чекали, нико нас није обавестио, добро.

Коју ће мењати бранилац адвокат Мирослав Перковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се чујемо у Жупанијском суду у Осијеку=
Судија Жупанијског суда у Осијеку Анте Кресић: Чујемо, добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, то је судија Анте Кресић?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Анте Кресић: Да, Анте Кресић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу приступили сведоци Јосип Шипош, Томислав Стојановић и Милан Прусац?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Анте Кресић: Њих тројица су данас приступили, да. Сведок Ђуро Опачић је обавестио суд да због старости и болести неће приступити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, утврдили сте да се ради о овим сведоцима?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Анте Кресић: Идентитет сведока сам утврдио увидом у особне исказнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда би могли почети.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако може ући сведок Томислав Стојановић.

Претрес се наставља испитивањем сведока Томислава Стојановића.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

СВЕДОК ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Стојановићу. Да ли се чујемо?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Добар дан, чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало приђите ближе микрофону, да би ми Вас боље чули, хвала. Ви сте овде позвани као сведок. Узећемо прво Ваше личне податке. Саслушани сте 13.11.2000. године, да видимо да ли су то исти подаци као и тада – од оца Стеве, је ли тако?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Можете поновити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац Стева, Ваш отац.

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Да, Стево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте где и када?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Рођен сам 01.05.1954. године Горња Пиштана, општина Ораховица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Умировљени полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са боравиштем, где боравите?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Боравим, пребивалиште Бели Манастир, Осијечка 116.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води поступак против Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића. Да ли познајете ове окривљене?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Нисам разумео ову задњу особу што сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велимир Бертић?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Звани «Векац», да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете ове особе?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Па познајем из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади.

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Бели Манастир је мали град, сви се знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади нити у сродству?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Па нисам са никим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, јер давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако, не морате да одговарате на питања која Вас, односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења и материјалне штете.

Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве, Ви поновите за мнош – заклињем се.

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу пред судом говорити само истину.

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Да ћу пред судом говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, као што сам рекао, против ова четири лица води се поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва на територији општине Бели Манастир у периоду од августа 1991. године па до краја исте године, стављено им је на терет противзаконито затварање, повреда телесног интегритета, мучење, нечовечно поступање, као и убиство више лица.

Ви сте већ саслушани у својству сведока тог 13.11.2000. године. Да ли има нешто ново да се дода у односу на оно што сте тада рекли?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Да Вам искрено кажем, ја се више не сећам те изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, испричајте, шта Вам је познато у том периоду, где сте радили, одакле знате ова лица?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Ја сам када је почео рат, радио на граничном прелазу Кнежево сада Дубошевица, значи ту сам радио почетком 1991. године, тамо негде до не знам тачно, али мислим до средине 1994. године. Онда сам прешао у Станицу милиције за граничне послове, ту сам радио, био сам код начелник нам је био Марчета Душан који је умро 1994. године исто и онда сам прешао, радио сам две и по године у Служби државне безбедности. Касније сам остао без посла, отпустили су ме, не знам из којих разлога, неподобан, наводно су ми приговарали што ми је жена Хрватица, то сам касније чуо и месец и по дана сам остао без посла, био сам на листи ратних злочинаца и узео сам адвоката, одвјетника Решета Недељка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се ми вратимо на овај период 1991. година, то је значи од августа месеца до краја 1991. године, тада сте били полицајац, је ли тако, односно милиционер?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Јесте, на граничном прелазу сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете овде окривљене?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како их познајете?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Познам, па кажем, Бели Манастир је мали град, из виђења се знамо, али то су млађи људи, ја са њима се нисам нити дружио, нити где излазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где су они били, јесу и они били у милицији или нису били, у којој јединици су били?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Сећам се да је једно време на граничном прелазу радио Хрњак Бранко, мислим, тако се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Једно време, не знам колико је то трајало, отприлике једно месец дана, ја мислим да није дуже било и онда је отишао и даље ништа не знам где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате за Зорана Вукшића, шта знате за Стригића?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Зоран Вукшић, био је поштар пре рата и знам да му је жена била из Загреба, Наташа како, па се растао са њом и тако. Касније је био у полицији, мислим, и он је био у полицији једно време, јер сам га

једном видео у станици милиције када смо имали радни састанак, једном сам га видео у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који месец је то био?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Јој, то Вам не бих могао стварно запамити, јако је дуго времена прошло, јако дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали ове друге, Слободана Стригића, јесте виђали?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Виђао сам га овако у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у полицији или није?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: То је млађи човек, ја сам једино радио са његовим братом, он је био дуго у полицији, Мирко, њега знам, али овог малог не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога малог?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Слободана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да кажете?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Не знам, питајте Ви, ипак је то двадесет година прошло, дуг је период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како Вас је као сведока предложило Тужилаштво, заменик тужиоца ће Вам постављати питања прво, а онда остале странке у поступку. Ево сада ће почети заменик да Вам поставља питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, господине Стојановићу, ја ћу Вам поставити само неколико питања.

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим Вас, колико можете да се опсетите периода август месец, од августа па до краја 1991. године, значи тих неколико месеци, каква је била организациона структура СУП Бели Манастир? Које су организационе јединице биле у саставу СУП Бели Манастир и да ли се нешто мењало од августа до краја 1991. године?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Колико се сећам, била је та гранична полиција где сам ја радио и како су оно звали, интервентна група нека, интервентна група, прометна полиција, Служба државне безбедности, одељење, не знам још више се не сећам ко је све био, крим. одсек, управни послови, путне исправе, особна документа и те ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте ту интервентну јединицу Да ли је она као организациона структура постојала и пре тог периода за који Вас питам или након овог периода?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Па ја мислим, колико се сећам, да је она и прије рата постојала, та интервентна група, за већа разбојништва, нарушавање јавног реда и мира, мислим да је постојала, али не могу са сигурношћу гарантирати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али да ли се сећате у ово време које нас интересује, ко је био хајде да кажемо, шеф те интервентне јединице у оквиру МУП?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Не знам, не знам, у то време, ако се добро сећам, био је начелник Шимуновић Душан, он им је вероватно био шеф, и Мађарац Душан, командир. Е вероватно су им они били претпостављени, не

сећам се ко је био, зато што сам ја, већ сам Вам напоменуо, тада радио на граничном прелазу Кнежево и радио сам цели дан турнус, 12 – 24, 12 – 48 сати и ја нисам, такорећи, понекад сам отишао у град, тако да ја нисам долазио у контакт са овим људима у станици милиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте долазили повремено на те радне састанке, колегијуме или нешто у току недеље једне?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Па то је било јако ретко, ја се сећам да сам још једном био, не ја, него сви заједно када је дошао пуковник Мијовић, Василије Мијовић, сазвао је састанак који је трајао пет минута, представио се и рекао, ја сам пуковник Удбе, дошао сам овде да направим реда, састанак завршен и свако својим путем и то је био тај састанак врло кратак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате других непосредних сазнања значи оно што Ви знате или да сте чули, да је ово време о којем говоримо, значи само нас интересује ово време, да су неки људи мештани или из околине, довођени, привођени, саслушавани, држани у неким просторијама у оквиру доле МУП-а?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Ја сам, опет понављам, да нисам био у просторијама станице милиције где су они то радили, ја сам био 15 километара удаљен од станице милиције Бели Манастир, на граници, према мађарској граници, ја заиста нисам имао увида кога су они доводили, немам појма, стварно, нисам видео.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли сте чули посредно о страдању неких људи, рецимо породице Чичак или?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Па то сам касније чуо, причали су људи тако путем, путем јавног поговора, да су људи нестали, мислим нисам познавао ни те људе, и не знам ништа о томе стварно, док нисам касније прочитао у новинама, већ ко их је ликвидирао, био је «Глас Славоније».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте и у једном тренутку у том времену боравили у МУП да сте били дежурни?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Ја сам, мислим да сам био у дежурству већ а кад је било, када је била мирна реинтеграција, мислим 1996 -1997. године сам био у дежурној служби, али онда смо били, значи један је био повратник, један Хрват, један Србин, знате, док је била реинтеграција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само Вас пита за период од августа 1991. године па до крај године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Август-децембар 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да ли сте тада дежурали?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Не, ја сам тада одмах на граници био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана, изволите, да ли има питања? Нико нема питања, окривљени да ли имате питања? Нема.

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Па немам, Ви питајте ако имате нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажем Вама, кажем окривљенима, нисте добро чули.

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: А и не чујем добро, могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свом исказу који сте дали 2000. године изјавили сте, «виђао сам Мађарац Зорана са другим који су чинили такозвану интевентну групу». Виђали сте их да су возили нека бела, бели цип.

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Је, је, то је истина, возили су бели цип, то се сада нисам сетио, али то је чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли се возио и Зоран Вукшић са тим белим ципом или само Маџарац?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Пазите, ја сам рекао Вам већ, да сам био на граници и ми смо видели тај бели цип како иде пољским путем према селу Дубошевици и када се враћао назад, а ко је возио, нисам могао видети, јер то је сигурно, ако не и километар далеко од саме зграде граничног прелаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте можда чули нешто о страдању породице Барић, о убиству Адама Барића и рањавању његове супруге?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Па чуо сам тако исто путем јавног поговора, а једном сам преко телевизије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пустимо после ћемо телевизију, када сте чули путем поговора?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Јој не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било у 1991., 1992. години?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Не, не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте на телевизији гледали?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Па гледао сам госпођу Барић, давала је изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, да ли се сећате?

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: На «Хрватској телевизији» је дала изјаву, сада ја не знам вероватно 1997-1998. године када су се вратили, не могу Вам тачно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ нешто касније од ових догађаја. Да ли има неко питање за сведока? Нема. Хвала Вам што сте приступили.

Сведок ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВИЋ: Хвала и Вама.

Завршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе сведок Милан Прусац. можете

СВЕДОК МИЛАН ПРУСАЦ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Прусац.

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Добар дан

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се чујемо?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани у својству сведока. Прво ћемо узети Ваше личне податке, ја ћу Вам прочитати, јер имам Ваш исказ који сте дали

21.11.2000. године, па да видимо да ли се нешто променило од Ваших личних података – Милан Прусац, од оца Петра, је ли тако?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте 1952. године у Глини?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: У Горњем Пласнићу код Глине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горњем Пласнићу, по занимању сте полицајац. Јесте ли у пензији или?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Не, сада сам незапослен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте незапослени?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пребивалиштем где сте, у?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Белом Манастиру, улица Краља Петра Крешимира IV број 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи исти су Вам подаци. Овде се води поступак против четири лица, Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића. Да ли познајете ова лица. Јесте мпжда у сродству или у завади са њима?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Не, нисам, ни у сродству, ни у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, позвани сте у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако, не морате да одговарате на питања која Вас, односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења или материјалне штете. Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве, а Ви је поновите за мном – заклињем се.

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу пред судом говорити само истину.

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Да ћу пред судом говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Као што сам рекао, против ова четири лица води се поступак, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а за период од августа 1991. године па до краја године на територији Белог Манастира. Стављено им је на терет противзаконито затварање, повређивање телесног интегритета, мучење, нечовечно поступање, као и убиства појединих цивилних лица. Као што сам рекао, Ви сте већ 21.11.2000. године у Жупанијском суду у Осијеку дали свој исказ пред истражним судијом. Да ли остајете при ономе што сте тада рекли?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нешто ново да се дода, да ли се сећате?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Ново сам сазнао из оптужнице, ја сам тада саслушан у својству окривљеног у једном поступку који је завршио повољно по мене, ја сам на крају ослобођен, али овај, једно шест месеци после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете само мало ближе микрофону.

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Једно шест месеци после притварања добили смо оптужницу која је била тако врло обимна, 85-86 страна и тамо је овај велики део

се односио на Жутога и то друштво и онде сам сазнао много више него што сам ја до тада знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нама је битно да нам кажете оно што Ви знате, а не оно што сте прочитали, добро. Нека Вам прво поставе питања тужилац ако остајете при ономе што сте рекли, па ћемо онда редом, да Вам поставе други учесници у поступку. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, господине Прусац, ја ћу Вам посталити само неколико питања. Укратко само, у то време, молим Вас да се сконцентришете на период август месец 1991. године па до краја те године, где сте Ви радили?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Ја сам чувао зграду друштвеног књоговодства, али сам се водио као запослен у милицији у СУП Бели Манастир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте било када дежурали као дежурни у СУП Бели Манастир?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате непосредна сазнања или посредно да су у то време нека лица из Белог Манастира и околине довођена, провођена, саслушавана у просторијама СУП Бели Манастир?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Чуо сам више се чуло, ја сам проводио по цели радни, заправо не само радни дан, него у шихти од 12 сати, ујутру од 6 до навече до 6 у тој служби Друштвеног књиговодства и више сам чуо тамо од запослених и оно што кажу можда код куће, да се негде нешто десило и да је неко приведен или нешто, него што сам, је мени неко казао или да бих ја видео, ја нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А можете ли нам рећи, уколико се сећате, рекосте чули сте од колега запослених Ваших, је ли тако, ако сам добро разумео?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Ја по, мислим да сам тада те 2000. године дао исказ, да ми је пришла једна бака која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе микрофону.

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Где је после отворена гостиона «Српски мач», она је тамо једну баку неговала и видела је када су одвели супружнике Барић, видела је да је милицијско возило, сада ја се више не сећам да ли је то био комби или теренско возило или какво је, али да је, рекла ми је број регистарски, ја сам сада већ и заборавио, је ли то беше 40 или 42, оно М-40 или М-42 или тако нешто. Ту је, каже, утоварили су старе људе, побацали их унутра и ја сам поверовао томе исказу и онако обратио сам пажњу ко вози тај ауто и видео сам да после не знам након пар дана овај, да је то возило користио Жути. Е сада можда је користио и неко други, ја стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте Жути, ако сам добро чуо?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Да, то се односи на Зорана Вукшића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је та бака тада евентуално рекла, да ли је препознала некога од тих полицајаца који су те људе увели?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Није она њих познавала, она је само запамтила регистарски број возила и умрла је, нажалост, ево прије можда једно двије године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте од Ваших колега са посла или од некога још чули да су се догађала нека убиства, да су везана за СУП и људе који раде у СУП Бели Манастир?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Право да Вам кажем, мени ти људи који су запослени у милицији били, неки су били моји познаници, не може се рећи да смо ми били неке колеге, ја сам кројач био, ја нисам био прије тога полицајац, ја сам био, може се рећи, приучени и учио сам се уз посао и, али овај, није се толико чуло од колега, није то нико тако причао, него се чуло од баба, оно на улици што се каже, у тој служби када неко дође мењати новце или нешто плаћати, е тада сам чуо, а не толико од колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У овој Вашој изјави претходној коју сте дали, између осталог сте рекли да сте познавали Зорана Вукшића званог Жути, који се појављивао радикално екстреман, по униформи, наоружању, изгледу, јер је желео да буде други Дража Михајловић.

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Да, он је онако деловао застрашујуће, ја сам познавао његовог брата, на пример, његовог оца, он није био моја генерација, да бих ја њега познавао, знао сам га ето из виђења, зато

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте мало пре, изгледао је застрашујуће. Да ли нам можете то ближе описати?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Да, па није уобичајено рецимо у љетно доба носити, како да кажем, капу, када нема потребе, хајде да је то неки шеширић сламнати, па хајде боже понози, али овај, знате, овај, тако, пустио браду, па онда имитирао је онако, стављао је оне наочаре, како оно кажу, оне да делује рецимо налик Дражи Михајловићу. То је можда стварало то, за некога је то деловало застрашујуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је носио некакву униформу и ако јесте, какву?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Ја мислим да је он имао свакаквих униформи, а како је до њих долазио, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У каквим униформама сте га Ви виђали, ако се сећате?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Ја мислим да су то, да је он међу првима носио неке маскирне униформе. Ја се више не сећам сада у којој прилици и какву је носио, то стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да ли сте уочили, да ли носи нешто од наоружања, пушку, пиштољ или неку другу врсту наоружања?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Ја мислим да сам виђао да носи припасан револвер онај баш онако револвер, бубњаш што се каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте у овој изјави претходној – оквалификовали сте и Слободана Стригића као екстремно радикалног. Да ли нам можете ближе објаснити ову квалификацију, екстремно радикалан?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Не знам, можда сам, па мени свако одступање од неког мирног понашања, можда делује радикално, знате, мени, јер ја сам тако васпитан одмалена па је то, овај, да кажем, понашање према свим цивилима без обзира на националност, ако се неко осорно односи, мени је то можда, сада ја сам глупо казао, радикалан, али је онако, није пристojно, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у чему се огледало, извините што сам се ја умешао, а у чему се огледало то осорно понашање према другим цивилима? Како су се то понашали да сте Ви то окарактерисали као осорно?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Не знам, нећу то сада ја објашњавам зашто сам можда употребио израз радикалан, не мора то значити да се то односи на Слободана Стригића, ја њега сам јако, после сам га упознао, негде 1993-1994. године, нисам га ни знао, знао сам његовог брата Мирка много пре, ја сам после сазнао за Стригића, за Слободана, када је већ било, конкретно мислим 1993-1994. године да сам га имао прилике упознати у дежурној служби када сам био једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, само нам је требало да нам објасните шта Вам тај израз значи осорно понашање? Колико се то понашање разликовало од неког, што Ви кажете, нормалног понашања?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Сјећам се тренутка кад је у ноћним сатима стајао насупрот станице милиције, упалио ауто, упалио светла дугачка директно унутра у дежурану, то већ провоцира оне који су унутра, који морају ту ноћ радити, а били су приведени неки ради неке пљачке у млекари. Е, сад зашто је он тамо био, ја сам изашао околу, дошао до њега, видим да је он, значи да је он био заинтересован за тај случај, а по мом мишљењу пристојни људи у то време су спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули, да ли Вам је познато да је неко од Ваших познаника, комшија које сте Ви познавали било привођен у СУП и тамо задржаван ради некаквог испитивања, па евентуално и физички малтретиран?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Ја нисам, јер од мојих комшија онде баш није, али чуо сам да су неки привођени, више сам сазнао овде кад сам био у притвору него што сам ја знао у оном реалном времену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали каква сазнања, молим Вас, реч је о вашем сећању из тог времена август 1991. до краја године да су убијени мушки чланови породице Чичак и неколико – Адам Барић, његова супруга, да ли знате нешто о тим догађањима?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Адама Барића јесам чуо, то је та бака и кад сам ја видео, кад сам гледао ко користи ауто те регистарске ознаке, коју сам ја сад регистарску ознаку заборавио, али за Чичкове ја нисам ни чуо да су постојали док нисам у оптужници видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана?

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Бранилац Зорана Вукшића. Господине Прусац, пошто сте сада објаснили за овде окривљеног Стригића, ја бих се опет осврнула на ово питање везано за окривљеног овде Зорана Вукшића када кажете радикално екстреман, сада само да нам то мало појасните да ли зато што је по свом изгледу, како сте Ви изјавили, желео бити други Дража Михајловић или по том неком понашању али о том понашању где Ви имате непосредних сазнања?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Ја немам других сазнања, осим ево то што сам га овако видео на улици, ја с њим нисам у животу ни кафу попио, ево ни пре ни

после. Његовог брата Душана сам знао, с њим сам се знао и што кажу и поздравити и то, с овим се нисам ни поздрављао.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, то значи само везано за његов изглед Ви кажете да је он био екстремно радикалан везано за његов изглед?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Па онда је то моје субјективно мишљење, ето шта ја могу ја тако сам видео.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Субјективно мишљење? Да ли Ви имате неких непосредних сазнања да се он према припадницима других националности неспрске националности понашао са омаловажавањем, са да ли се Вама неко жалио на његово понашање?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Мени није, ја не знам, не сећам се ја да је мени неко говорио о њему, оно што је више јавни поговор, знате, више оно што се каже и на пијаци и у трговини и свагде говорило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете нам рећи шта се говорило, Ви кажете говорило се нешто, а шта се говорило? Шта се то конкретно говорило о Вуксићу у том јавном поговору? Шта су људи говорили?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Да се није згодно «Жутоме» замерити, ето, а ако он дође некоме на жуљ, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе микрофону.

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Не знам ја шта би то могло, како да кажем, ето као сад да некоме, како да кажем, чује се да је неко мафијаш, а ко је то видео, ја не знам, али прича се ето, а шта се прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прича се, мора нешто да се прича, мора да су нешто конкретно рекли? Не плаши се народ без разлога.

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Знате како неко када некога описује онда можда дода мало увијек, има ту увијек и увеличавања и умањивања, зависи како ко гледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Данас сте изјавили да сте Ви видели, значи лично да сте видели да је Зоран Вукшић возио овај бели «Ландровер», бели цип, ознаке «М-42»?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Мени је та бака која је свједочила одвођењу Барића од њихове куће рекла да је њих одвезли у таквом возилу са таквим регистарским бројем. Ја нисам знао ни какав је возни парк у СУП и онда сам онако успут заинтересовало ме ко је то могао учинити и видео сам да можда и други људи да су користили то возило, ја знам после радио сам у СУП и да је више запослених возило једно те исто возило, зависи кад је ко имао потребу за њим, али ја сам једино видео «Жутога» тада да је он једном приликом возио то возило.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро. Да ли можете да се сетите који је то период када сте Ви њега видели?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: То је јесен 1991. године.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Конкретно да ли можете да определите?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Ја вјерујем да је то негде отприлике десети, једанаести месец 1991. године, није баш оно осми, то није било баш у осмом месецу рецимо јер ја сам почео тамо ту службу осигуравати 25.08.1991. године и ето двије године непрекидно.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли Вам је познато да је у том периоду 1991. године Зоран Вукшић био рањен

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Да, чуо сам за то, чуо сам да је рањен негде почетком деветог месеца у Биљу наводно и да је био доведен у Београд негде да је био лечен и по повратку је онда био још.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли сте Ви њега видели после рањавања?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Не, нисам. Можда сам га видео али кад је већ био залечен.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Тада када сте га видели у том ципу како је он изгледао, да ли се можете сетити?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Ја мислим да је тада већ онако деловао више униформисано, није одступао од других који су тамо као неки специјалци били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у униформи тада кад сте га видели?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте хтели да кажете?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Ако се не варам да је то нека плава маскирна униформа била или можда и није, не знам.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли сте га тада када сте га видели да ли је имао неку лонгету?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Не знам.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала.

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Не знам, видео сам га да сједа у ауто, а друго обратио сам пажњу само ко је тај возач, ко вози тај «Ландровер».

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми господине Прусац, ја не знам да ли сам добро чуо, али Ви сте данас рекли да сте били у притвору, да ли је то тачно, да ли сам добро чуо?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Јесте, јесте, добро сте чули.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми од када до када и због чега?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Био сам од 06. октобра 2000. до 05. априла 2001. године, дакле, 18 месеци сам био у притвору осумњичен за дјело ратног злочина и пресудом прве неправомоћне био сам осуђен на две године затвора, па пуштен сам из притвора до правомоћности пресуде. На крају је дошло до обнове поступка и ја сам ослобођен.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте на крају ослобођени? Реците ми 21. студеног 2000. године јесте Ви били у притвору кад сте давали ову изјаву?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Да, јер 06. октобра сам притворен, па следећих годину и по дана сам провео у притвору.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питам Вас због тога што је овде назначено да живите на адреси Краља Крешимира, Петра Крешимира број 12, а није констатовано да сте Ви тада у притвору на овом исказу, због тога Вас питам?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Не знам, то нисам ја руководио са апартуром.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Захваљујем господине Прусац. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има још неко питања? Окривљени? Господине Прусац, овде сте рекли у Вашем исказу из 2000. године да Слободан Стригић и Зоран Вукшић нису били припадници редовног састава полиције. Каква је та била јединица где су они припадали, коме су они припадали?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Мени је то било непознато ни ко је њих формирао, ни које њима командовао, како су они, они нису били позорници, ето, а дакле, ја не знам у данашњем времену да ли би то могло бити као нека интервентна јединица или у ком смислу зашто су они постојали, ја не знам. Ја нисам са таквима баш долазио у додир. Нисам чак ни са обичним милицајцима јер сам био, ето кажем Вам ја сам прије тога био кројач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашем исказу овде кажете да је на челу био познати Арић Милан. Зашто познати?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Зато што је био и прије рата милицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само због тога?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је касније у кући ових Барића отворена кафана, је ли тако?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала «Српски мач», је ли тако рекосте?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: «Српски мач».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је отворио ту кафану да ли знате, ко је водио?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Не знам, неког Доброкеса зет неки, ако се не варам, већ сам заборавио како се звао, ја мислим да је умро човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је? Да ли је он припадао тој некој јединици?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Могуће да је припадао, ја нисам залазио у ту гостиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте од ове госпође у СДК, баке што кажете, сазнали да је она видела да су ове извели и када сте касније сазнали, рекли сте да сте сазнали касније да је Адам Барић убијен?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Да и то се сазнало, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пријавили неком Ваше сазнање да су видели одређене полицајце да их одводе колима, да ли сте пријавили неком Вашем вишем органу, командиру?

Сведок МИЛАН ПРУСАЦ: Нисам ја то ником пријавио, јер ја мислим да је то било што кажу из неке већ треће руке, већ да је ко је год хтео о томе знати могао је сазнати много непосредније него од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само то питамо? Има још неких питања? Чланови већа? Не. Хвала Вам господине Прусац што сте приступили и дали Ваш исказ. Нека уђе овај следећи сведок. Можете да идете, хвала Вам. Нека уђе Јосип Шипош.

СВЕДОК ЈОСИП ШИПОШ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Јосип Шипош, је ли тако?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ћемо да узмемо Ваше личне податке. Ви сте већ били у овом суду и дали сте 24.02.2010. године исказ као и на претресу који је био 15.06.2004. године у Осијеку, па да само узмемо податке Ваше. Од оца Фрање, је ли тако?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте пензионер?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Сада јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пребивалиштем у селу Козарац, улица Хрватске младежи број 6?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 11.08.1953. године у Каранцу?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Шипош, Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас, односно Ваше блиске сроднике може довести до тешке срамоте, кривично гоњење или материјалне штете. Сад ћу Вам ја прочитати текст заклетве, Ви поновите за мном. Заклињем се.

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу пред судом говорити само истину.

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Да ћу пред судом говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: И да ми од онога што ми је познато ништа нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде се води поступак против Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића. То Вас је питао и претходно истражни судија нисте у сродству са овим лицима, је ли тако?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А познајете Вукшића?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Познајем, знам чији је тај Стригић, али Вукшића сам видео, а ову двојицу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бертића и Хрњака не знатте?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Не знам, знам родбину тог Бертића, али њега као таквог не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега лично не знате? Добро. Као што сам рекао, овде се води поступак против ова четири лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а који је везан за период од августа 1991. године па до краја исте године и односи се на противзаконито затварање, привођење, мере

заstraшивања, мучења, нечовечног поступка и убиства појединих цивилних лица. Ви сте већ дали свој исказ 24.02.2010. године и када сте били на главном претресу 2004. године, 15.06. Да ли има нешто да се измени од оног што сте рекли?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Не, стојим код онога што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда је најбоље да Вам одмах поставимо питања, јер сте овде исцрпно дали свој исказ, па ће ево прво поставити питања тужилац, а затим и друге странке у поступку. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан господине Шипош.

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само неколико питања.

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Највећи део Вашег сведочења се односио на дан напада на Козарац. Нећу Вас питати детаље тог напада јер сте већ дали детаљно свој исказ, него само да ли је у том насељу Козарац било оружаних снага Збора народне гарде или полиције у то време или наоружаних људи и да ли је у самом нападу дошло до сукоба између једне и друге стране ових који су нападали и евентуално ако је било неких оружаних формација с друге стране?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Не. У селу није било наоружаних људи, није било оружаних сукоба, само њихов долазак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате неку представу или неко сазнање колике су то, колики број људи је напао тог дана то место Козарац?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Оно што сам ја видео од своје куће и од шогорове куће то није велики број, то је можда десетак, двадесет, али сам чуо причу да су дошла два аутобуса и нешто комбија. Они су дошли из Белог Манастира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да су сви учествовали у нападу на Козарац?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Да, то је била једна акција, рација, раширили су се и читаво село као оно кад метлом метете просторију тако су прочешљали село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте описали оно што сте видели непосредно то Вас нећу питати?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Јесте оно што сам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да је у селу углавном живело становништво старије популације и деца?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Није дјеце, старија популација то је точно, дјеце мало, јако мало, они су отишли већ и само старија популација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте међу тим који су били нападачи тог дана могли препознати било које лице које је Вама познато да је из Вашег места, да је из Белог Манастира, било кога ко је Вама познат?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Из нашег места није био ниједан, али сам видео Вукшића, тог «Жутог», јер су гађали тамо код сусједа сијалицу он и неки младићи и био сам заробљен једно 3 сата код сусједа у поткровљу, али ти што су ме држали заробљени нисам их познавао, али знам једнога чији је у роду са киме је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините нисам разумео знате једнога који је у роду са?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Он има родбину тамо у једном селу и ја те познајем и он је тамо изјаснио се ко је он, он је као рођак тих људи, један од тих који је држао мене заробљеног у поткровљу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте видели сте Вукшића да је гађао нешто?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Јесте он, два младића су гађала, а он их је подржао и похвалио како су прецизни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта су гађали?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Гађали су сијалицу расветну, светло на кући приватној.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из ког наоружања, пушка, пиштољ?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Из пиштоља су гађали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овог Вукшића да ли сте га?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Он им је био као шеф њихов.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га тада познавали у то време?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Нисам с њим никада имао блиски контакт, познавао сам му брата који је ишао у школу са мном, а знао сам ко је он, јер сам га познавао, али нисмо имали контакт никакав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате у каквој униформи је био?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Он ја мислим да је био у шареној.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли имао пушку или неку другу врсту наоружања код себе те прилике?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Ја мислим да је оно колико се ја сад сјећам већ пиштољ је имао сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана?

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Бранилац Зорана Вукшића. Господине Шипош, да ли можете да нам мало прецизније објасните позицију места Козарац?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Може, како не. Налази се јужно од Белог Манастира, отприлике 8 км, од Осијека од 20 км, рекли би да се налази у самом центру Барање, до Кнежеви Винограда 6 км.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А реците ми место Козарац да ли припада општини Бели Манастир или Осијеку?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Е, овако, до прије рата припадало је општини Бели Манастир, а сада по новом општини Чеминац.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро. Реците ми да ли то значи да сте Ви све административне послове обављали у месту Бели Манастир, лекарске прегледе итд?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Ја не, пошто сам ја радио до рата у Осијеку ја сам имао свог лечника овде у Осијеку, а иначе ове документе све у Белом Манастиру.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, реците ми сада када се из места Козарац крене ка Осијеку, да ли Ви идете у правцу Кнежевих Винограда или не?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Не, не.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли када кренете према Осијеку да ли идете према Митрову, Кнежевим Виноградима, па према Осијеку?

- Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Не, идем према Чеминцу, Дарди и Осијеку.
- Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А реците ми сада где се Ваша кућа налазила у којој улици?
- Сведок ЈОСИП ШИПОШ: У улици, тада се звала Омладинска улица, односно сада Хрватске младежи.
- Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Која је главна улица у месту Козарац, како се зове главна улица?
- Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Сада се зове Међумурска улица, звала се ЈНА.
- Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Ви сте рекли да је у време напада на месту Козарац да сте били код Вашег рођака?
- Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Да, шогора у улици ЈНА, односно сада Међумурској.
- Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Колико је та кућа удаљена у односу на кућу Јосипа Вида?
- Сведок ЈОСИП ШИПОШ: 300 метара.
- Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли се та кућа у којој сте Ви били код Вашег рођака да ли је у истој страни улице?
- Сведок ЈОСИП ШИПОШ: На истом правцу.
- Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Када се крене из Белог Манастира чија је прва кућа?
- Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Видина прво па онда ова.
- Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Док је трајао напад да ли сте чули звуке «Хитне помоћи»?
- Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Не.
- Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Колико је трајао тај напад да ли можете да се сетите?
- Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Како да не. Почео је ујутру у 06:15, а у 01:00 сам пуштен из тог заробљеништва са тавана, односно из поткровља.
- Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Када сте Ви видели Јосипа Вида после овог напада, после ког времена?
- Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Видео сам га 1996. године.
- Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Пре тога га нисте видели?
- Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Не, али чули смо се.
- Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, немам више питања, хвала.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?
- Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми господине Шипош, Ви сте детаљно све описивали, ја Вас нећу пуно питати. Једно питање, нажалост ми овде нисмо имали план или карту места Козарац кад сте били у истрази. Ја ћу Вас питати сада да ли прво знате како се зове улица где станује Матилда Вранић, јер Ви сте рекли да знате зато полазимо од тога?
- Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Да, сад се зове Фурдијева, а прије се звала.
- Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Улица? Реците ми молим Вас како се напад звала и како се сада зове?
- Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Мислим да се звала Иве Лоле Рибара, а сада се зове Фурди Дамира.
- Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Је ли то дуга улица или краћа улица, да ли можете, дуга у смислу преко 500 метара?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Па приближно мало дужа, у односу на село мало дужа.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Пошто село није велико, улица је наспрам села рекли би велика, рецимо дужине 800 метара.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. Реците ми молим Вас колико је та кућа госпође Вранић удаљена од куће Вашег тог рођака у чијој кући сте Ви били?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Рецимо 500 метара.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 500 метара?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ништа, ја Вам захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите окривљени, има питања? Нема. Господине Шипош, једно питање, када сте овде говорили за рањавање Вида и убиство Ивана Малек, кућа Ивана Малек да ли се налази пре куће Јосипа Вида или после?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Прије, како су они долазили прије три куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, пре, хајде да кренемо кад се уђе из Белог Манастира која прво кућа наилази?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Малек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малек, па онда долази Јосип Вид, па онда долази тај Ваш рођак, је ли тако?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте Зорана Вукшића видели у главној улици и ове куће се налазе у истој улици, је ли тако?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Јесте у истој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова кућа где је ова госпођа рањена да ли је она, колико је она од ове главне улице удаљена, је ли то нека паралелна улица или стоји са стране, како је у односу на ЈНА или сада?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Та је улица паралелна са главном улицом и налази се од главне рецимо око 300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су паралелне улице када се иде?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Иду обадве у истом смеру?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас је питала и бранилац, а и ја ћу Вас питати, кад се завршило све то да ли сте видели можда «Хитну помоћ», је ли долазила у село?

Сведок ЈОСИП ШИПОШ: Не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има неких питања допунских? Нема. Господине Шипош, хвала Вам што сте дошли и што сте сведочили. Једно ћемо се сада одјавити и са Жупанијским судом у Осијеку.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Данашњи главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ.

Наставак СЕ ЗАКАЗУЈЕ за:

12, 13, 14. и 15.12.2011. године,

с тим што ће:

12.12.2011. године у судници 4, са почетком у 09:30 часова бити саслушани сведоци: Миленко Акцета, Жељко Миловановић, Радослав Прокић и Петар или Пера Лукановић.

За 13.12.2011. године, у 09:30 часова, судница 4, Бошко Ђуровић, Љиља Ђурковић, Драган Марјановић и Мирко Стригић.

За дан 14.12.2011. године, у 09:30 часова, судница 4, биће саслушани: Јанус Милан, Бертић Ева, Бертић Вељко и Радомир Видаковић.

За 15.12.2011. године, Бошко Дубајић, Никола Алајица и Никола Милиновић, који ће бити саслушани путем видео-конференцијске везе преко Жупанијског суда у Осијеку, исто судница 4, почетак у 09:30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође, суд је издао наредбу да се изврши вештачење насталих повреда преко судског вештака Дуњића, то ћете добити накнадно налаз и мишљење, па ћемо се договорити о потреби саслушања овог судског вештака. Изволите?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: За 15.12. по нашем предлогу сте Ви позвали Бошка Дубајића и Николу Алајицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај је Слободан Стригић дао Николу Малинића, само њих двоје смо позвали.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имам један предлог, мислим није тајна, ми смо предложили те сведоке и чули смо се са господом. Они су вољни, поготово господин Алајица, он је био тамо и у притвору и тако даље и на крају је и ослобођен, он је вољан да дође да овде сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих проблема, ако буде дошао.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Исто и Бошко Дубајић, тако да не би оптерећивали ове везе које знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако они пристају да долазе.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Лично да коштају доста, ове конференције и он и господин Дубајић који је био у полицији доћи ће овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо само овог сведока Слободана Стригића, Николу Малиновића, али то још не знамо, то ћемо.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: На овом списку имамо и четвртог сведока Ласло Петаки за 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја га овде немам на другом списку који су ми извукли. Само тренутак да погледам, само сачекајте можда није уписан. Сад ћемо погледати.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рецимо и овај Шипош он је лично саслушаван, човек је детаљније ту пред судом све испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја га немам, али проверићемо још једном да ли је Петаки Ласло позван. Ја га овде немам, али ставите за сваки случај Петаки Ласло. Овде није уписан код мене. То је списак, можда је тако уписано у списку, али рачунајте да ће, проверићемо још једном па ћу вам јавити. Али ако су ова двојица ми ћемо написати суду да они дођу да приступе и нема проблема. За ова Ваша два сведока, да ли они могу да приступе или не? Добро, онда ћемо њих двојицу позвати преко видео-конференцијске везе. Ето то је то.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА